

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Fierde Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 170. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030265022400.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Afdeelingen er skeed i stadig' eller faste;
Oc de u-stadige som meer' end andre haste.
Den stadig Stjerne-lund maae sig for blinkend' øje,
Paa æthers blanke mark, i ottend' orden føje.
De stadige bestaa' ej op, ej ned at gange,
Men med sin egen Sal, i liige pas omprange.
De siu u-stadige baad' hiid oc diid spatsere,
Nu nær, nu længer fra, her søør, der nøør, vagere,
Om stunden benke-jæfnt, oc atter tvers i Sæde,
Nu denne Stjerne nær, nu til en anden træde.
Hvorfor de kaldis ret Planeter oc Vaganter,
Dog Himmel-bandeleeer de aldrig ofver-kanter.
Oc som paa Jorden skeer, en part maae Herre være,
En part til food oc haand maae Herre tien' oc Ære:
Saa i det høje Loft for den Planete-skare,
Er Soolen *principal*; paa den de andre vare.
Thi staaer hans Majestet med Spiir oc gylden Kroone,
Blandt anden Adel good, midt i den Perle-throone.
Der maae den Herre staa' en liden stund med ære,
Thi om hans Tienere, min *Musa* først vil lære.
Den stoore Jordens Kreds er deelt i visse Lænder
Provincier oc Øer: Hvorfor mand snarlig kiender,
Hvor mand i Verden er, hvad Folk der er' at finde:
Det samme tarflig grib de gamle rand i Sinde,
Thi skærpede de friit de Babylonske Hierner,
Oc deelde viiselig de samme faste Stierner,
Til visse *Constellats*, (vi Himle Tegn dem kalde)
Forleente dem med nafn, som skicken kunde falde,
Det være Veder, Tiur, Triangel, Scorpioner,
Er Ott' oc fyrretiufv' udkaarne Skabeloner,
Bestucked' oc besat' (*Astronomi* det skrifve)
Med Ademanter klar, et tusend to oc tiufve:
Men hvo de Tegen self af første*n inventered'*,
Er icke vitterligt, maa skee op-speculered,
I Verdens første tiid, af *Adams* egen Hierne,